

“... QUI ÉS SENSE AMICS, ÉS COM UN COS SENSE ÀNIMA ...”

De sempre l'amistat és estada important per l'home, que per qualsevol necessitat pot així confiar en un amic. És per això que se diu també: “*qui troba un amic troba un tresor*”, precisament per tots els avantatges que, en el bé i en el mal, trobem en l'amistat.

De l'amistat tots ne parlen, tots la exalten, i per això aquesta manera de diure pot parèixer talment òbvia, i doncs pareixeria superflu recordar-la i comentar-la.

Sabem que així no és, i sabem com és difícil trobar i conservar els amics. Crec que sigui ben trist per una persona de no tenir amics, i de tant en tant mos pot capitar de conèixer qualcú en aquesta trista situació.

I així com existi qui no té o no troba amics, hi ha també persones, que no volen amics, no són amics ni amb ellos mateixos, i manco amb les bèsties.

Aquestes persones són misantrops, tenen un odi inconscient i a voltes visceral contra los sous símls, que se caracteritza amb una perenne

incapacitat a tenir relacions socials. Aquestos individus tradueixen aquesta incapacitat a se relacionar amb els altres, en un odi vers los hòmens i vers la societat

En gènere aquestes persones són també normals en les activitats humanes, algunes fins i tot són valents, per exemple, en el comerç,, o en els negocis en general, activitats o feines que a la fi resulten “l'única amistat” o l'únic valor als quals creuen. I tots sabem bé que el negoci no té cor, doncs és sense ànima, perquè confia sols en la moneda.

També si és una pura il·lusió: quan arriba la vellesa, difícilment troben la serenitat, i resten sempre “enrabiats” o com diem a l'Alguer “empolmonats” contra tot i contra tots, esperant que calqui ànima bona, que sempre se troba, se prengui cura d'ellos. És clar que tendre amics comporta tantes coses, sobretot el respecte, i la confiança. La confiança justa que no té mai de portar a la mala criaça.

I per tancar volem solament recordar l'altra amistat perillosa o falsa amistat de qui diu de ésser amic de tots. Qui és amic de tots és amic de ningú. Creuen de ésser llestos i són solament oportunistes, prompts a muntar al carro on troben més conveniència.

Vito Loy